

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 521/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Ntc/19/2024 zo 4. februára 2025 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Urtost 3/2025 z 3. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich neoznačených základných práv uznesením krajského súdu zo 4. februára 2025 a uznesením najvyššieho súdu z 3. apríla 2025 uvedenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a predložených dôkazov vyplýva, že sťažovateľ podaním z 2. decembra 2024 požiadal krajský súd o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aktuálne vykonáva. Krajský súd na verejnom zasadnutí konanom 4. februára 2025 rozhodol ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením tak, že zamietol žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol sťažovateľovi uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 15. septembra 2023 a ktorý bol uznaný rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6Ntc/3/2024 z 24. mája 2024 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2Urto/5/2024 zo 16. júla 2024.

3. Krajský súd dospel k záveru, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Krajský súd pritom tento záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale aj s ohľadom na jeho správanie počas výkonu trestu, povahu spáchanej trestnej činnosti a jeho postoj k nej, ďalej na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva, a v neposlednom rade zohľadnil tiež hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce na Parnou a hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Sonnberg.

4. Sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu zo 4. februára 2025 sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd namietaným uznesením z 3. apríla 2025 tak, že sťažnosť sťažovateľa zamietol. Najvyšší súd po preskúmaní veci konštatoval, že vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, jeho celkový prístup vo výkone trestu, ako aj na jeho správanie na verejnom zasadnutí počas odôvodnenia rozhodnutia predsedníčkou senátu krajského súdu dospel k záveru, že v prípade sťažovateľa už nejde ani tak o možnú nápravu ako skôr o ochranu spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti, a preto bolo podľa názoru najvyššieho súdu potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že v namietaných uzneseniach všeobecné súdy prihliadali len na jeho trestnú minulosť a, naopak, nevzali do úvahy jeho psychické problémy, diagnózu ADHD/ADHS a iné. Poukazuje na nižšiu závažnosť spáchanej trestnej činnosti, rozdiel v posudzovaní disciplinárnych previnení a odmien v ÚVTOS v Rakúsku a tvrdí, že v minulosti po uložení trestov sa v skúšobnej dobe osvedčil a podmienky neporušil.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému uzneseniu krajského súdu:

6. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

7. Sťažovateľ mal možnosť podať proti namietanému uzneseniu krajského súdu účinný prostriedok nápravy, sťažnosť najvyššiemu súdu. Takúto sťažnosť aj podal a bolo o nej rozhodnuté uznesením najvyššieho súdu. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde

Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému uzneseniu najvyššieho súdu:

8. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

9. Ústavný súd dožiadaním na krajskom súde zistil, že namietané uznesenie najvyššieho súdu z 3. apríla 2025 bolo sťažovateľovi doručené do vlastných rúk 30. apríla 2025. Lehota dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti uplynula 30. júna 2025.

10. Ústavná sťažnosť bola sťažovateľom odovzdaná na prepravu 11. júla 2025 a ústavnému súdu bola doručená 16. júla 2025. Sťažovateľ sa teda ochrany svojich označených práv domáha po uplynutí lehoty dvoch mesiacov uvedenej v § 124 zákona o ústavnom súde, v dôsledku čoho ju nemožno považovať za podanú včas.

11. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

12. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

13. Ústavný súd dospel k záveru, že v prípade sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z výsledku posúdenia ústavnej sťažnosti ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhoviel.

14. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu